

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

299. An, dum delegatio à Sede Apostolica facta Vicario sub nomine dignitatis & officii Vicariatûs, Vicario mortuo, Episcopus possit causam illam cognoscere & expedire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

nequeat dē illi causa cognoscere, adeōque etiam non transferat potestatem cognoscendi illam in Vicarium, constituit tamen Vicarium, qui sic constitutus potest illam delegationem exequi virtute rescripti Apostolici Vicario talis Dioecesis eam committentis, citat pro hoc Sanch. de matrim. l. 3. d. 27. num. 33. Confirmat hoc ipsum postremum ex eo, quod licet rescripta ad lites stricte debent interpretari, quatenus tendunt in praejudicium partium, late tamen & benignè interpretari ea convenit, quatenus concernunt potestatem principis delegantis; & in his commissionibus magis ad mentem concedentis, quam ad rigorem juris attendendum est, citat pro hoc Beroium in c. quoniam. de off. delegati. num. 8r. Laym. in c. i. de off. Vicarii, in 6. num. 16.

3. Secus tamen sentit Sbroz. num. 4. de Canonico Cathedralis Ecclesiae, vel alio Praelato; ed quod, si debnat esse Canonicus vel Praelatus, nou tamen debnat esse Judex, citat pro hoc Bald. in l. generaliter. c. de Episc. & Cleric. num. 9. Cattreni. conf. 288. num. 3. vol. 1. Franc. ubi ante &c. Quod tamen ipsum limitat Sbroz. num. 5. ut non procedat, ubi quis ob delictum privatus Praelaturā vel Canonicatu; ed quod tunc definit esse Judex. Secus tamen, ubi solū remors vel suspensu suifer ab administratione, citat pro hoc Bald. & Franc. ubi ante. Ut idipsum limitat secundū: ut Canonicus talis amissio Canonicatu non possit procedere, & de causa cognoscere, si res est adhuc integra, ut Franc. loc. cit.

4. An verò commissio facta Vicario sub nomine officii, Vicario, cui facta, amoto ab officio, transeat ad ejus in officio seu Vicariatu successorem, ex Sperello decisi. 31. num. 12. & seq. Barbos. loc. cit. resolvit: Quod licet regulariter commissio facta sub nomine dignitatis transeat in successorem; ed quod dignitas nunquam moriatur, id tamen non procedat, quando dignitas ipsa extinguitur, prout contingit in dignitate, quam habet Vicarius, qua per ejus mortem, remotionem, cessationem ab officio extinguitur, isque non dicitur habere successorem, sed alius, qui ei subrogatur, de novo creditur, & hinc Vicarius successor non potest cognoscere nec decidere causas commissas Vicario antecessori, sive is cognoscere eas ceperit, sive re integrā ejus officium expiraverit. Quamvis Sperellus num. seq. asserat, contrarium sibi semper placuisse, quando est contemplatum officium, & non fuit expressum nomen proprium; adeōque hic Author sibi parum constet. Quam sententiam posteriorem, nimur quod adhuc successor in Vicariatu talem causam expedire possit, probabilem dicit Pith. loc. cit. n. 73. citatis Sanch. de matrim. l. 3. d. 27. num. 41. Sbroz. L. 3. q. 49. num. 9. ed quod, dum non appetit ex conjecturis aut circumstantiis, quod intentio Papæ delegantis ad certam personam restricta sit ex rescripto Papæ delegantis eam Vicario sub nomine officii, satis colligitur, intentionem illius esse, causam delegare illi, qui Vicariatus officium exerceat, non habita ratione singularis seu certa persona. Unde etiam non solum successor in Vicariatu (quam-

vis propriè loquendo, ut dictum est, successorem non habeat Vicarius, utpote ad numerum amovibilis, & cui jus illud dignitatis & officii precariò concessum) sed etiam in absentia ejus ad tempus illi substitutus seu subrogatus causam sub nomine dignitatis seu officii Vicarii commissam exequi possit; quia subrogatus ille non est moraliter alius, sed idem reputatur cum priore, in cuius locum subrogatur. arguento L. 2. c. de off. ejus, qui vicem alien. Judic. obit. Laym. loc. cit. num. 17. & ex eo Pith. Eccl. licet Laym. expresse dicat, plerosque sentire contrarium, nempe, quod, si dignitas aliqui competat, non proprio, sed alieno jure (uti contingit in Vicario Episc.) commissione illi factam ratione dignitatis non transire ad successorem; ed quod dignitas habita jure proprio non extinguitur mortuo possessore illius, secus, ac contingit in dignitate habita jure alieno. Adit tamen in fine, quod, licet haec sententia posterior spectato juris rigore sit vera, prior tamen sit quoque probabilis, & in praxi ruta ob presumptam mentem Papæ delegantis illi, qui officium Vicariatus exercet, ut bene advertit Abb. in c. quoniam. de off. deleg. num. 11.

Quæstio 299. Num igitur quoque vice versa, dum delegatio à Sede Apostolica facta Vicario Generali Episcopi sub nomine dignitatis & officii Vicariatus, Vicario mortuo vel deposito, Episcopus possit causam illam cognoscere & expedire?

R Esp, negative. Pith. num. 74. Laym. cit. num. 17. citans Sanch. de matrim. l. 3. d. 27. num. 30. Navar. L. 1. conf. 5. de off. deleg. editione 2. contra Bertrach. de Episc. l. 4. p. 7. quæst. 4. ed quod, licet mortuo aut deposito Vicario officium Vicariatus redeat ad Episcopum, non tamen jurisdictione à Papa delegata Vicario devolvitur ad Episcopum; cum ea omnino sit diversa ac separata. Laym. Pith. loc. cit. Unde jam etiam sequitur illud: quod, si Vicarius Episcopi, cui delegatio facta, sub nomine officii; dein factus sit Episcopus istius ejusdem Dioecesis, non possit causam sibi adhuc Vicario delegatam profsequi. Pith. cit. num. 74. in fine, citans Sanch. ubi ante num. 31. Sequitur item à fortiori, non posse Episcopum vivente & in officio constituto Vicario suo in causis ei sub nomine officii delegatis à Papa se immiscere, vel ei quicquam imperare; cum in illis Vicarius nullam habeat cum Episcopo communionem, neque ei subjectus sit aut subordinatus, sed eo potius major & superior. Pith. loc. cit. Laym. cit. num. 17. dicens, sic ex omnium sententia docere Rebuffi. in pr. tit. form. Vicar. num. 161.

Navar. ubi ante & Sanch. loc. cit.

num. 30.

* * * *